

“मीठे बच्चे- हीरा समान जीवन बनाउनेवाला बाबालाई खुशी खुशीले याद गर्नु भन्ने खिया निस्किएर जान्छा”

प्रश्न:- मालाको दाना को बन्छ, त्यसको लागि पुरुषार्थ के हो?

उत्तर:- मालाको दाना उही बन्छ, जसलाई अन्त्यमा केही पनि याद आउँदैन। यस्ता बच्चाहरू, जसले कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्छन्, उनीहरू नै मालाको दाना बन्छन्। कोही धेरै धनवान् छन्, अनेक कारखाना आदि छन् भने ती सबै भुल्नु पर्छ। कसैमा पनि ममत्व नरहोस्। मेरो-मेरो नहोस्। यो भाइ आत्मा हो, यो नै रूहानी सम्बन्ध होस्, अरू कुनै सम्बन्ध नहोस्। यस्तो रूहानी सम्बन्ध राख्ने, सबै कुरा भुल्ने बच्चाहरू नै मालामा आउन सक्छन्।

ओम् शान्ति। रूहानी बाबा रूहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ। यो त अवश्य पक्का निश्चय भएको हुनु पर्छ- हामी आत्मा हौं र परमात्मा बाबाका सन्तान हौं, त्यसैले सबै भाइ-भाइ हौं। भाइहरूलाई बाबाले निर्देशन दिनु भएको छ- म पतित-पावन बाबालाई याद गर। याद गर्छौं कि बुद्धि अन्य कतै भट्किन्छ? मायाले अवश्य भट्काउँछ, नचाहँदा नचाहँदै पनि तिमी बुद्धि कहीं न कहीं भागिरहन्छ। तिमी बच्चाहरूको मनमा चल्नु पर्ने हो- बाबाले हामीलाई सृष्टिचक्रको ज्ञान दिनु भएको छ, ८४ जन्मको कहानी पढाउनु भएको छ। यो ८४ को चक्र पूरा भएको छ। हामी फेरि घर जान्छौं, अनेक पटक हामी यादको यात्राद्वारा पवित्र बनेर घर गएका छौं। तिमी बुद्धिमा आउँछ- हामी सबै भाइ-भाइ हौं, यसमा शरीरको कुनै कुरा नै छैन। तिमीले शरीरलाई याद नगर। केवल हामी आत्मा हौं, हामी नै पावन, सतोप्रधान थियौं, अहिले पतित बनेका छौं। त्यसैले हीरा जस्तै जीवन बनाउने बाबालाई खुशीले याद गर्नु छ, जसद्वारा खिया निस्कनेछ। बाबा सम्झाउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! सबैभन्दा पहिले आफूलाई आत्मा सम्झ। यो पनि ज्ञान हो फेरि बाबालाई याद गर्नु- यो हो विज्ञान, किनकि आत्मालाई ज्ञानभन्दा पर विज्ञानमा, शान्त घरमा जानु छ। आत्माको स्वधर्म पनि शान्त हो र घर पनि शान्तिधाम हो। त्यसैले पहिले हामी वहाँ पुग्नु पर्ने छ। बाबा पनि वहाँबाट आउनु भएको हो। तर मनुष्यलाई यी सबै कुराका बारेमा थाहा नै छैन।

उहाँ पारलौकिक बाबा सम्मुख बसेर सम्झाउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! म परमधामबाट तिमी बच्चाहरूको पासमा आएको छु, ड्रामा प्लान अनुसार। किन आएको छु? तिमीलाई वापस लिएर जानको लागि। अहिले तिमी पतित विकारी भएका छौ। जन्म-जन्मान्तर विकारबाट नै पैदा भएका हौ त्यसैले भ्रष्टाचारी भनिन्छ। हामी भ्रष्टाचारीबाट श्रेष्ठाचारी कसरी बन्यौं? यो बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! मलाई याद गर्नु भन्ने पवित्र श्रेष्ठाचारी बन्छौ। यस यादमा तिमीले सबैथोक गर्न सक्छौ। यस्तो होइन कामधन्दा गर्न सक्दैनौ।

बच्चाहरूले बाबा सँग सोध्छन्- बाबा मालाको दाना को बन्छ? प्यारा बच्चाहरू, मालाको दाना ऊ नै बन्छ जसले कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्छ। जसलाई अन्त्यमा केही पनि याद आउँदैन। कोही धेरै धनवान् छन्, अनेक कारखाना आदि छन्... त्यसैले त्यो सबै भुल्नु पर्छ। तिम्नो पासमा त केही पनि छैन। तिमीहरूलाई थाहा छ- हामी बाबाका बच्चाहरू हौं, भाइ-भाइ हौं। हाम्रो कोही सँग पनि ममत्व छैन। मेरो-मेरो त छैन नि। यो भाइ हो- यही सम्बन्ध छ, अरू कुनै सम्बन्ध छैन। यसलाई रूहानी सम्बन्ध भनिन्छ। यति धेरै अवधि त देहको मात्रै याद आयो, आत्माको त कसैलाई यादै आएन। यो पनि ड्रामा बनेको छ। यी कुरा बाबाले सम्झाउनुहुन्छ, पावन बन्नको लागि पुरुषार्थ गराउनुहुन्छ। बाबा तिमी बच्चाहरूलाई समय दिनुहुन्छ- केवल ८ घण्टा मलाई याद गर। त्यो हो हदको सेवा, यो हो सारा विश्वको सेवा। अवश्य खाने, पिउने, सुत्ने, घुम्ने गर्छौं... कसैले सारा दिन त याद गर्न सक्दैन। तिमीले वास्तवमा अहिले बेहदको सेवा गर्छौं। जसरी बाबाले विचार सागर मन्थन गर्छन्, त्यस्तै तिमी बच्चाहरूलाई पनि मन्थन गर्न सिकाउनुहुन्छ, गर्ने-गराउनेवाला हुनुहुन्छ नि। त्यसैले गरेर नै तिमीलाई सिकाउनुहुन्छ। पुरुषार्थ गर्दै गर्दै तिमी विजयी माला बन्छौ। सत्ययुग त्रेतामा जति पनि आउँछन् ती विजयी हुन्छन्। फेरि सबै कलाकार यस नाटकमा पार्ट खेलनको लागि नम्बरवार आउँछन्। सबै सँगै त आउँदैनन्। तिमीहरू सबै कलाकारको रहने स्थान ब्रह्मलोक हो, वहाँबाट यहाँ आएर शरीर लिन्छौ। यी सबै कुरा धेरै सहज छन्, जुन तिमी बच्चाहरूलाई नै याद रहन्छ। तिम्नो घर स्वीट होम, साइलेन्स होम हो। अरू कसैले पनि आफ्नो घरका बारेमा जान्दैनन्। उनीहरूले त भनिदिन्छन्- हामी लीन हुन्छौं। जसरी सागरबाट थोपा थोपा निस्कन्छ फेरि त्यसैमा मिल्छ, त्यसरी नै त्यस ब्रह्ममा लीन हुन्छौं... फेरि भनिदिन्छन्- जहाँ हेर वहाँ ब्रह्म नै ब्रह्म छ। उनीहरूले ब्रह्मलाई नै ईश्वर सम्झन्छन्, त्यसैले तिम्नो कुरा उनीहरूको बुद्धिमा बस्दैन। तिमीले उनीहरूलाई उल्टो सम्झन्छौ, उनीहरूले तिमीलाई उल्टो सम्झन्छन् किनकि उनीहरूको धर्म नै आफ्नै छ। तर तिमीहरूले जान्दछौ- सबै आत्माहरू शान्तिधाममा अवश्य जान्छन्। बाँकी हरेक आत्मालाई आफ्नो पार्ट मिलेको छ। यसलाई नै त आश्चर्य भनिन्छ। तिमी बच्चाहरू अहिले कति महिनामा जान्छौ, आत्मा कति सानो छ, कसरी पार्ट खेल्छ! त्यसैले यो ज्ञान जसरी बाबा सँग छ, उहाँ ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ, त्यसैगरी तिमी बच्चाहरू सँग पनि छ। तिमी अहिले यस्तो ज्ञानवान् बन्छौ। उनीहरू हुन् भक्तिवान्, तिमीहरू हौ ज्ञानवान्। भक्तिवान् मतलब रातमा रहनेवाला र ज्ञानवान् मतलब दिनमा रहनेवाला। आधाकल्प तिमी सुखधाममा रहन्छौ, आधाकल्प दुःखधाममा रहन्छौ, यसलाई दूरदर्शी भनिन्छ। तिम्नो बुद्धि अहिले धेरै टाढा टाढासम्म जान्छ। हामी आत्मा स्वीट होम, ब्रह्माण्डका निवासी हौं। बाबा यस मनुष्य सृष्टिको बीजरूप हुनुहुन्छ, किनकि उहाँ ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, उहाँमा वृक्षको ज्ञान छ। तिमीले अहिले शरीरको भान मेटाउनको लागि आफूलाई आत्मा सम्झन्छौ। अरू कुनै कुरा याद नआओस्, पूरा आत्म-अभिमानि बनेर जानु छ। म आत्मा हुँ, म आत्मा हुँ- म सँग केही पनि छैन, जुन कुरा आत्मालाई याद आओस्। गाइन्छ- अन्त्यकालमा जसले जे स्मृति गर्छ, यदि कुनै पनि चीज छ भने

अवश्य त्यो याद आउँछ। यो विचार गर्ने कुरा हो। यदि केही छ, कुनै मित्र सम्बन्धी आदि छ भने पनि याद अवश्य आउँछ। तिमीले आफ्नो सबै कुरा शिवबाबालाई दिएका छौ, फेरि यस्तो नसम्झ– यो मेरो चीज हो। जब बाबालाई दियौ फेरि तिमीलाई याद नै किन आउने, तिमीले भुल्दै जाऊ। यदि त्यो याद आइरह्यो भने त्यसले पनि अन्त्यमा नोक्सान गरिदिन्छ। अहिले तिमीलाई यी सबै नयाँ-नयाँ कुरा मिल्छन्। पुरानो कुनै पनि चीज तिमीहरू सँग छैन। जसरी पुरानो चीज सबै कर्नीघोरलाई दिन्छन् नि। त्यस्तै तिमी पनि आफ्नो सबै कुरा दिन्छौ फेरि याद आउनु हुँदैन। केवल यही याद रहोस्– म भाइ (आत्मा) हुँ, बाबाको बच्चा हुँ, म सँग केही पनि छैन। शरीर पनि छैन। फेरि नयाँ दुनियाँमा सबै नयाँ चीज मिल्छन्। वहाँ त हीरा जुहारतको महलमा जान्छौ। त्यो भविष्यको कुरा भयो। बाबा सोध्नुहुन्छ– प्यारा बच्चाहरू! तिमीहरू के बन्छौ? बच्चाहरूले भन्छन्– बाबा म त नारायण बन्छु। यो त खुशीको कुरा भयो नि। तर अहिले जब कुनै पनि पुरानो चीज याद आएन भने मात्र मालाको दाना बन्छौ। १०८ को माला त राजाईको हो। मन्दिरमा फेरि १६१०८ को पनि माला राखिएको हुन्छ। त्यसैले मालाका दाना धेरै नै बन्छन्। जति छिटो आउँछौ त्यति सुख पाउँछौ। जो पछि आउँछन् उनीहरूले त्यति सुख पाउँदैनन्, उनीहरूको लागि थोरै समय सुख हुन्छ भने दुःख पनि कम नै पाउँछन्।

त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ– प्यारा बच्चाहरू, यो विचार गर– अन्त्यमा केही पनि याद नआओस्। जो अर्पण गरिएको छ, त्यो पनि याद आउनु हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ– म यस्तो कुनै चीज लिन्न जुन यतिकै परिरहोस्, तर त्यसको साटो वहाँ भरेर दिनुपरोस्, किनकि म गरिब निवाज हुँ। कति छन् जसले दिएर फेरि जब कुनै कारणले भागन्ती हुन्छन् अनि माग्न थाल्छन्। मायाले उनीहरूलाई एकदम डसिदिन्छ। नत्र त भन्नु पर्ने हो– चाहे मार्नुहोस् चाहे प्यार गर्नुहोस्, यो मस्तानाले हजुरको ढोका कहिल्यै छोड्दैन। कहिल्यै भुल्दैन। तिमी बच्चाहरू यहाँ नरबाट नारायण बन्नको लागि आएका छौ, तिमीहरूलाई कति ठूलो वर्सा मिल्छ, फेरि यो किन भन्छौ– हामीले दिन्छौं। तिमीले त लिन्छौ नि। कसले भन्छ– तपाईं केही दिनुहोस्। बाँकी कसैले एक पैसा पनि दिन्छ भने वहाँ उसको लागि महल बन्छ। जसरी सुदामाले चामल मुट्टी दिए। त्यस्तै बच्चाहरू सुदामाजस्तै दाल चामल लिएर आउँछौ, सम्झन्छन्– हामीलाई महल मिल्छ। यस्ता बच्चाहरू सँग बाबा धेरै खुशी हुनुहुन्छ वाह! यिनको नयाँ दुनियाँमा महल बन्नेवाला छ किनकि धेरै प्रेम र सद्भाव सँग लिएर आउँछन्। अहो भाग्य यस्ता बच्चाहरूको, धेरै उच्च पद पाउँछन्।

अहिले ड्रामा प्लान अनुसार बाबा र तिमी बच्चाहरूको कदम-कदम त्यही चाल चल्यो, जुन कल्प-कल्प चलेको थियो। तिमी कदम-कदममा पदम छ। देवताको पाउमा पदम देखाउँछन् भने त्यसको पनि कुनै अर्थ होला नि। अहिले तिमी पदमको आम्दनी भइरहन्छ। तिमी बाबाको पासमा पदमापति बन्नको लागि आउँछौ। त्यसैले तिमी यति महान्, महान्, महान् भाग्यशाली हौ तर त्यसमा पनि फेरि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार छन्। तिमी पुरुषार्थ कल्प-कल्प त्यही ड्रामाको प्लान अनुसार चल्यो, जसरी ड्रामाले तिमीलाई पुरुषार्थ गराइरहन्छ। ईश्वरले पनि ड्रामा अनुसार तिमीलाई मत दिनुहुन्छ। त्यसैले ड्रामाको वश हुनुभयो

नि। फेरि यो ड्रामा कसको वशमा छ? प्यारा बच्चाहरू! ड्रामा अनादि बनेको छ। यो कसैले भन्न सक्दैन, ड्रामा कहिले बन्यो? यो त चलि नै रहन्छ। ड्रामामा ईश्वरको नम्बरवार मत मिल्छ त्यसैले त्यसलाई ईश्वरीय मत भनिन्छ, जसले तिमीलाई देवता बनाउँछ र मनुष्यको मतले फोहोरी बनाउँछ। ईश्वरीय मतद्वारा तिमी मनुष्यबाट देवता बन्छौ। फेरि २१ जन्मपछि मनुष्य मत अनुसार मनुष्य बन्छौ। अहिले यो गीताको संगमयुग हो जबकि दुनियाँ बदलिन्छ। त्यसैले यो बच्चाहरूको बुद्धिमा हुनु पर्छ र बच्चाहरू धेरै-धेरै मीठो बन्नु पर्छ। प्यार सँग चल्नु पर्छ। जुन बच्चाहरू शान्त र मीठो छन्, उनीहरूको पद पनि उच्च हुन्छ। अहिले तिमीहरूलाई ईश्वरीय बुद्धि मिलेको छ। तिमीहरूले सम्झन्छौ— हामी बेहदको बाबाको सन्तान बनेका छौं, बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौं। त्यसैले अथाह खुशी हुनु पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! स्वर्गमा भन्दा पनि तिम्रो यहाँ धेरै उच्च पद छ। बाबाले केवल तिमीलाई पढाउनुहुन्छ। भगवानुवाच— म तिमीलाई डबल शिरताज राजाहरूको राजा बनाउँछु। त्यसैले आफ्नो तकदिरमा तिमी धेरै खुशी रहनु पर्छ। वाह! बाबा आएर हाम्रो तकदिर बनाउनुहुन्छ, पत्थर जस्तै जीवनलाई हीराजस्तै बनाइदिनुहुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) उच्च पद पाउनको लागि धेरै धेरै शान्तचित्त रहनु छ, मीठो बन्नु छ, सबै सँग प्यारले चल्नु छ।
- २) जे जति बाबालाई अर्पण गरेका छौ, त्यसलाई भुल्दै जानु छ, त्यसको याद पनि नआओस्। कहिल्यै यो संकल्प पनि नआओस्— मैले बाबालाई दिन्छु।

वरदानः— स्मृति स्वरूपको वरदानद्वारा सदा शक्तिशाली स्थितिको अनुभव गर्ने सहज पुरुषार्थी भव

सदा शक्तिशाली, विजयी ऊ नै रहन सक्छ, जो स्मृति स्वरूप छ। उसलाई नै सहज पुरुषार्थी भनिन्छ। ऊ हर परिस्थितमा सदा अचल रहन्छ। जेसुकै भए पनि, परिस्थिति रूपी ठूलाभन्दा ठूला पहाड आऊन्, संस्कार टक्कर खाने बादल पनि आऊन्, प्रकृतिले पनि परीक्षा लेओस् तर अंगद समान मन बुद्धिरूपी पाउलाई हल्लिन दिदैन। बितेको हलचललाई पनि स्मृतिमा ल्याउनुको सट्टा फुलस्टप लगाइदिन्छ। उसको पासमा कहिल्यै आलस्य आउन सक्दैन।

स्लोगनः— ज्ञानको पराकाष्ठामा पुग्नको लागि गुप्त रूपले पुरुषार्थ गर।